hoc ē ignāo; ē tn̄ in eo qd illud phyce p̄ducat.
3°: cy aūs falsus Deo ignet, p̄r illy dices, Dey
n̄ facere ens raois. 4°: qd licet impōle cognoscat
prius apprehensivē, et postea judicativē, sempr
erit vy qd sml het ēē obtivē in intlu: quare sa
ogn̄ n̄ impediet ut p̄r 29 fiat.

5°: qd impōle stat
in eo qd si in rebus poneret, existeret, et sml n̄
existeret: unde hoc ēē ȝjuncty cy n̄ ēē ē impōle. Hīc
coexistea Pri cy sua carea (idē dices de extris in
ter se oppotis, ut grāa et peccaty) n̄ stat vl in
sola carea, vel in solo Prō, sd in utroq; sml; qua
re hęc ppo: Prus existit sml cy carea ē falsa; hęc
autē alia: Prus ē sml smltate impoli cy sua ca
rea ē vā: qā licet voce tenus affirmet simultas
utriusq; re tn vā ngat, qā facit hunc sy negavy:
Prus n̄ ē sml cy carea. Qd observare debes p̄ his,
et alijs tb ppbs. 6°: qd obty intrice ~~impole~~ ē ingnos
cibile ē impole: qd si hoc dicas; impole ē intrice
ingnoscibile, dicam ēē sml, et n̄ ēē. Si reponas
ēē pcise ingnoscibile, dico ēē pcise, et sml n̄ ēē
si itery dicas; implicare qd sit pcise, et sml n̄
sit, ado, et in hoc ejus stat impolitas.

SECT. 2a. IN QUO RERUM CAREA CONSISTAT?

Actus intlus negans rei existeg, dicit carea lo
ga. Carea phyca (de qua nunc) vt ē fralis, et
ipsy n̄ ēē frale rei; vt illa vā, et ē oē. id, qd infert
n̄ ēē frale. Scies jg: qd carea frq in subto capaci
dicit privāo, ut carea visus in hoc; in subto au
tē incapaci dicit ngāo, ut carea visus in lapide;
in subto tn̄ p̄ uno tempore capaci, et incapaci
p̄ alio, ȝtrovertit, an dicenda sit privāo, vl ngāo?
Cy distioe resdeō: ng p̄ tempore, p̄ quo fuerit ca
pax, dicet privāo; p̄ quo n̄ fuerit capax, dicet ne
gāo: unde abte nullomoō dicet.

Scies insupr: qd ca
rea fralis dividit in natig, impolg, et ȝtingentg.
1a ē carea rei impolis; 2a ē carea rei natig; 3a
vō rei ȝtingentis. De his oibs ȝqrit: in quo ngs fr
ȝsistant? Aliqui eas faciunt a rebus potibus in
distas; Alij ē sā, ēē entia mere ngāva, qę ngave
existunt. Alij in ptis Divinis eas collocant. Alij
defendunt, solas careas rey ȝtingey dari, hasq
suo moō, scilicet, ngāvo, existere. Alij intr careg
natig, et impolg ȝquentes, illg in entabs polibs
ponunt, hanc in puro nihilo. Alij demj, careg
oēs in puro nihilo ȝsistere defendunt.

Dico ucē:
ois carea, sive rei impolis, sive ȝtingentis, aut na
rig, ȝsistit in puro nihilo. Pbr: ex Dō Augno lib.
de

de genesi ad lit. cap. 5: non enim Deum fecisse tenebras dictum est: quoniam species ipsas Deus fecit, non privationes, quae ad nihilum pertinent. Et in Soliloquiis ait: mors est, imo non est mors, quia mors nihil est sed mors est carentia vitae: ergo confirmatur: ab aeterno fuerunt carentiae tum rei impossibilis, tum rei contingentis; sed non fuerunt quid positivum, aut negativum reale, et vere existens, cum ex Lateranensi constet, Deum nullam creaturam ab aeterno produxisse: ergo confirmatur iterum: creaturae de facto fuerunt ex nihilo factae: ergo ante ipsas praecessit nihilum; sed praecessit non esse formale ipsarum: ergo

Urget: carentia formalis est purum non esse rei; sed hoc non est quid positivum creatum, nec negativum reale existens: nam omne quod reale existit, est quid positivum, cum recipiat esse ab alio, quod est proprium entis positivi; nec denique est quid positivum Divinum identificatum cum Deo: ergo. Probatur hoc: nil Divinum est formalis existentia rei: ergo nec carentia formalis. Probatur consequentia: sicut vi volitionis Divinae res ponitur in rebus, ita vi nolitionis aufertur; atqui quod vi volitionis Divinae res ponatur in rebus, non comprobat esse formalem existentiam rei, sed solum illarum: ergo paritas. Mitto alia: et pro modo loquendi scies, propter penuriam vocum fari de nihilo, ac si esset aliquid: non quia reverâ sit ita, ut notaverat jam Magnus Augustinus et in his argumenta videbis.

Sub

SUBSECT.° UNICA. ARGUMENTA VARIA SOLVUNTUR

Obs. 1°: ex duobus contradictoriis, deficiente uno, debet necessario dari aliud; sed res, et ejus carentia sunt contradictoria: ergo deficiente re, datur carentia, sed quod datur, est aliquid: ergo. Datis praemissis, distinguo consequens: datur carentia, supposito ly datur proprie, et stricte, nego; improprie, et per alienationem, concedo. Audi Magnum Augustinum libro de beata vita, cap. 3: nescio quomodo dicamus, habet egestatem: tale enim est, ac si locum aliquem, qui lumine caret, dicamus habere tenebras, quod nil aliud est, quam lumen non habere: non enim tenebrae quasi veniunt, et recedunt, sed carere lumine, hoc ipsum est tenebrosum esse, ut carere veste, hoc est esse nudum: non enim veste accedente, quasi res aliqua mobilis, nuditas fugit. Quamobrem ut quod volo explicem, sicut possum, ita dicit: habet egestatem, quasi dicatur, habet non habere.

Ex quibus vides 1°. quod cum aliquid affirmamus aut negamus de carentiis, loquimur de illis, ac si essent aliquid, non quia reverâ sint aliquid; sed quia voces quibus explicare possimus non suppetunt. Utimur ergo loquendo illis, quae in rigore philosophico impropriae sunt, non mirum quam si dicamus: habet non habere: datur non dari. Vides 2°. propositiones, quibus aliquid affirmatur de carentia, non aliter esse veras, nisi exponantur

per

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Tellez

ngaṽas, vg. dat carea alterius Mundi, si in rigore sumat, ė falsa, qã sigficat, ēē in rebs aliqd obtū, qd sit carea alterius Mundi, qd falsū ė. si vō imp̃p̃rie sumat, qnus pr hanc ngavę exponit: ṅ dat alῑ Mundus, ė vã, atq ita debes ōēs p̃pōnes exponere, ut nos docuit Aug.^nus^

Vides 3°: qd ut dictę p̃p̃oes ngavę verificent, ejus obtū ṅ debet dari: qã pr illas ṅ enuntiat obtū ēē, sd potius ṅ ēē; secus ė in affirmav̄a, qę obtū suū postulat ēē, et ideo p̃p̃es affirmav̄as, qę de careijs fiunt, monui ēē falsas in rigore. Vides 4°: qd rigorosa ɔadiō ṅ ė nisi inῑ aus intlis, quorū alῑ neget, alῑ affirmet idq de eodq; ṅ autę inῑ obta, quorū alterū sit ēē rei, alterū ṅ ēē: talia enī obta ṅ ss: unde ṅ poē rę sml ēē, et ṅ ēē, ṅ ė qd sint duo extrema; sd qd eadq existea sml dari, et ṅ dari ṅ possit. Hic à pte rei ṅ dat p̃p̃rie carea idtatis inῑ Prū, et Plū; sd dis̃tiō inῑ utrūq: nec dant tenebrę, sd aër ṅ illuminatus: nec dat cęcitas hoīs; sd hoō ṅ videns &c. Carea gᵒ dicunt imp̃p̃rie dari, ēē, excludere suū ɔadictoriū; opponi rei, cujus ss carea &c.

Obs 2°: ex Scriptura ɔstat: qd Deus posuit tenebras latibulū suū. Itę: qd tenebrę factę ss supr univsą terrą: et qd tenebrę

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Téllez

bræ erant supr faciē abyssi: sd qd ponit, qd fit, qd ė, ṅ ė nil: gᵒ. 2°: cū res transit de ṅ ēē ad ēē, destruit ṅ ēē; sd qd nil ė, destrui ṅ pt: gᵒ 3°: carea p̃detminaoīs ɔstituit libertatę; sd qd nil ė, nil ɔstituit: gᵒ. Ad 1ū dgᵒ mj: qd ponit &c p̃p̃rie, ɔdo; imp̃p̃rie, ngo. Deus multoties in scripturis ṅri loquendi moō se acomodat. Ad 2ū resdeō sub eisdę tr̃is. Ad 3ū dguo mą: ɔstituit p̃p̃rie, ngo, imp̃p̃rie, ɔdo. Carea p̃detminaoīs dicit ɔstituere libertatę, qnus p̃detminaō eą tollit, ṅ quatenus influat in aū, in quę sīn influunt p̃ria ex se indiffrã, et cū utroq libertatis extrō ɔpatibilia.

Obs 3°. carea ė odibilis, et amabilis: gᵒ aliquid ė. Patet ans 1°. qã Deus amat careą peccati, et careą auxiliorū, qę donare pt, et ṅ donat. 2°. Deus odio hēt peccatū omissionis. 3°. damnati detestant pœnę damni, quę stat in carea visiōis Dei: gᵒ. Dguo ans: ė odibilis, et amabilis p̃p̃rie, ngo; imp̃p̃rie, metaphorice, ęquivalent, et in sū ngava, ɔdo. Careã dicit odibilis, et amabilis, qnus id, cujus ė carea, ė amabile, vl odibile. Hinc ɔstat ad 1ą p̃baonę. Ad 2ą dgᵒ: odio hēt peccatū omissionis, odio tr̃ato ad omissionę, ngo; ad voluntatę, id ė, ad aū, in quo ipsa omissio fundat, ɔdo

odo. Pro nunc defendimus n ee poss purg omissiong. Ad 3m dquo inclusg: stat fri, ngo, radicalit, odo. Verg etsi in carea visionis staret, hec eet odibilis in su ngavo, quanus n amat.

Obs 4o: careg plura caant: go ss aliquid. Dstat ans 1o: qa carea Solis caat careg lucis 2o: umbra nociva arboris caat infirmitats et sui visiong, mittendo specig. 3o: carea lucis caat terrorg hoibs, et brutis, qug nec audent id in quo ppendunt, et horrent loca tenebrosa. 4o: carea rei amats mrorg caat, ul in brutis, qug de morte filiorg tristant. Ngo ans, et 1g pbaong: qd enj ex carea solis arguat carea lucis, sm pbat solg ee cag lucis; n auts careg solis caare careg lucis, cy illao hec n sit fir a priori, sd sm reducvè. Ngo 2g: qualitates enj emissg ab arbore ss qg infirmitats caant: umbra n mittit specig, nec videt; qd sani videt, e lux remissa. Ngo 3g: terror enj in tenebricosis locis orit ex imaginaoe, qg ex defu lucis objicit sibi. Ngo 4g, ni illg in su negavo excipias qnus res amata n existens mrorg afert.

Obs 5. Decretg de nexistea alterius Mundi e immeata carea illius, cg nil mediet: go Pba inclusa: si aliquid mediaret eet

de-
n

n ee alterius Mundi; sd n ee alterius Mundi, pr nos, nil e: go nil mediat. Ngo ans, et inclusg: ad hujus pbaong dgo mg: si aliquid aliud qd sit re va aliquid Tr, ngo suppostj; qd sit imppre aliquid, et ppre nil, odo. Ct dgo cons: nil mediat, ly q mediat pr exclusong entis povi, aut ngavi, qd re va sit aliquid, odo; pr exclusong ipsius nil, subdgo: si ly mediat sumat ppre, odo, imppre, ngo. Ludit argutg in vocibus aliquid, et nihil, qa ob penuriq vocg, alig n suppetunt.

Obs 6o: carea lucis e polis: go pt existere. 2o: denominao tenebrosi vere dat a pte rei: go a pte. rei dat fra talis denominaois; sd hec e carea lucis: go. Ad 1g dgo ans: sumpto ly e ppre, ngo; improprie, odo. Proprie nec e polis, nec impolis, sd nil. Ad quo cons: e potens existere xa sug nag, odo; ultra, ngo. Ad 2g dquo ans: denominao 2g subtivg qd dicit, odo; 2g frale, ngo. In denominaobs povis, requirit qd pove det fra illarg; in ngavis, qd n det. Hinc qd e indifferens ad denominaong povg, detrari debet pr frg povg, a se distg; qd vo e indifferens ad denominaong negavg, detrat pr careg frg, qg dista e ngave a subto, qnus n e subtg; n qnus sit aliquid pove distg ab ipso.

Insbis:
aer